

รธน. มาตรา ๓๙ วรรคสอง

พ.ร.บ. คู่ครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๕๘

พระราชบัญญัติคู่ครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๕๘ ที่กำหนดให้ถือเอาพฤติกรรมการกระทำของผู้ที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบซึ่งก่อให้เกิดการทำความผิดของนิติบุคคลว่าต้องรับผิดชอบในผลของการกระทำของตนเอง มิใช่เป็นบทสันนิษฐานความผิดของกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลซึ่งมีหน้าที่ในการดำเนินงานของนิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดไว้ก่อนตั้งแต่แรกเริ่มคดี เมื่อนิติบุคคลถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด โจทก์จะต้องพิสูจน์ให้ศาลเห็นโดยปราศจากเหตุอันควรสงสัยว่าการทำความผิดนั้นเกิดขึ้นจากการสั่งการ หรือการไม่สั่งการ หรือการกระทำการ หรือการไม่กระทำการตามหน้าที่ของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น และยังมีภาระการพิสูจน์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กรรมการผู้จัดการหรือบุคคลซึ่งมีหน้าที่ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นยังถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์อยู่จนกว่าศาลมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่าได้กระทำการอันเป็นความผิด ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง

ย่อโดย นายชัยธร หัตถกรรม
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นางสาวไพบรียา ทศนสกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๘

นางสาวธาริณี มณีรอด
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔

หมายเหตุ

- มาตรา ๓๙ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติไว้ว่า
ในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด

- กรณีพระราชบัญญัติคู่ครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๕๘ ไม่ใช่บทสันนิษฐานความผิด
ของจำเลยไว้ก่อน ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง จึงวินิจฉัยแตกต่างจากคำวินิจฉัย
ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒/๒๕๕๕